

Filozofická
fakulta

UNIVERZITY PALACKÉHO V OLOMOUCI
KATEDRA NEDERLANDISTIKY FF

Prof. dr. Wilken Engelbrecht

Křížkovského 10, 771 80 Olomouc

Tel.: +420 585 633 206, email: wilken.engelbrecht@upol.cz

Autor/ka kvalifikační práce	Bc. Barbora Zelinková
Studijní obor	Nizozemská filologie
Název práce	<i>Het mediale beeld van de Nederlandse koning en de Tsjechische president met de nadruk op hun macht en positie in de maatschappij in 21e eeuw</i> (anglický název chybí)
Typ práce (bakalářská, magisterská)	magisterská práce – 89 stran
Vedoucí práce	Mgr. Milan Kříž, PhD
Oponent práce	prof. dr. Wilken Engelbrecht
ZÁKLADNÍ HODNOTICÍ KRITÉRIA	<i>Stupeň hodnocení (A – B – C – D – E – F)</i>
Shoda zvoleného tématu práce s jejím obsahem	Práce obsahem odpovídá zvolenému tématu a pojednává o mediálním obraze státních hlav Nizozemska (král) a ČR (prezident) (A) .
Cíle práce	
Úroveň stanovení cíle/cílů práce	Autorka si kladla za cíl porovnat mediální obraz nizozemského krále a českého prezidenta. Cíl splnila. (A) .
Stupeň naplnění cíle/cílů práce	A
Správná interpretace dosažených závěrů	Práce je hlavně popisná, autorka ovšem podává dobrý přehled situace. Zajímavým prvkem je porovnání pozice obou státníků.
Zpracování práce	
Struktura práce a její logická stavba	Struktura práce odpovídá plánu a tématu práce. Práce má čtyři větší kapitoly. V úvodu autorka představuje strukturu své práce a důvody, které ji vedly k výběru tématu. První kapitola představuje stručný přehled dějin Nizozemska a Česka. Druhá kapitola se pak soustřeďuje na fungování nizozemské královské rodiny a její pozici v nizozemském státě. Třetí kapitola se věnuje logicky témuž v souvislosti s českými prezidenty. Čtvrtá kapitola porovnává hlavní mediální události, spojené s hlavami státu v obou zemích. Závěr stručně shrnuje celou práci a podává i výsledky. V rámci přílohy autorka práci doplňuje několika ilustrativními obrázky.
Zpracování teoretických východisek	Velmi dobře.
Adekvátní volba metod a technik zpracování	Adekvátní.
Využití aktuálních odborných informačních zdrojů	Autorka zpracovala téměř veškerý dostupný teoretický materiál a analyzovala jej systematickým a vědecky zralým způsobem.
Využití cizojazyčné odborné literatury	Veškerá literatura, kterou autorka konzultovala a citovala, je psána nizozemsky a anglicky.
Forma	
Jazyková úroveň práce (stylistika, pravopis)	Jazyková úroveň práce odpovídá C1 CEFR, tedy úrovni, kterou lze očekávat od kandidátky magisterské státní závěrečné zkoušky. Opravdu velké jazykové chyby se v práci sotva vyskytují - na s. 6 musí <i>geen inzicht</i> samozřejmě být <i>inzicht</i> (bez záporu). Bohužel zůstala řada překlepů, které by autorka snadno odstranila při pečlivější poslední

	<p>kontrole, např. <i>ik vindt</i> (s. 13), <i>Collorado-Mannsfeld x Colloredo-Mansfeld</i> (s. 14), <i>veelbetekende gebouwen</i> (s. 14), v posledním odstavci s. 15 se jedná samozřejmě o rod <i>Kolowrat</i> a nikoli <i>Kinský</i>, (s. 17) <i>Bayeren x Beieren</i>, (s. 20) <i>koningrijk x koninkrijk</i> atd. Autorka má opakovaně problémy s vynecháním členu nebo se špatným členem (obvykle u slov středního rodu, např. s. 23 <i>het opvolgingsrecht</i>). Mírně horší je použití předložek, známý problém – s. 9 <i>vanuit Spanje</i>, s. 15 <i>aan het begin</i>. Někdy je použitý nesprávný čas – Občas volí autorka špatné slovo s. 12 <i>aanvankelijk had x kreeg ze geen respect</i>, s. 16 <i>80% van de erven x erfenis</i>, s. 17 <i>Statentheater x Standentheater</i> (Stavovské divadlo, srov. něm. Ständisches Theater). Takové problémy a chyby v datových drobnostech (viz později) působí bohužel trochu nedbale.</p>
Dodržování citační normy	Autorka víceméně dodržela doporučené nizozemské citační normy.
Jednotný způsob citování literatury a ostatních zdrojů	Ano.
Vhodná grafická úprava práce (dodržení doporučených zásad pro psaní práce)	Grafická úprava je vcelku dobrá, ačkoli má autorka někdy mezery před interpunkcí a naopak vynechány mezery mezi slovy. Na s. 28 a s. 32 se titulek dostal na konec stránky, měl by stát na začátku strany následující. Naopak je začátek §3.1 a §4.2 na nové straně poněkud nelogický. V dnešní době není žádný problém včlenit obrázky na správné místo v textu – je škoda, že je autorka umístila až do přílohy.
Adekvátní rozsah práce	Rozsah 89 stran (59 stran vlastního textu) odpovídá požadavkům na magisterskou práci.
SPECIFICKÁ HODNOTICÍ KRITÉRIA	<i>Stupeň hodnocení (vysoký – střední – nízký)</i>
Přínos pro teorii oboru	Kdyby autorka podrobněji vypracovala čtvrtou kapitolu, byl by přínos vysoký. Předložené srovnání tak představuje přínos alespoň střední.
Přínos pro praxi oboru	Viz předchozí hodnocení.
DALŠÍ HODNOTICÍ KRITÉRIA	<i>Stupeň hodnocení (vysoká – střední – nízká)</i>
Autorská invence (originalita ve zpracování práce, zájem o problematiku)	Autorka porovnávala pozici krále v Nizozemsku s pozicí prezidentů v ČR. To je bezesporu originální téma. Bohužel právě čtvrtá kapitola, ve které chtěla vypracovat porovnání státníků, tolik nevypovídá o jejich <i>mediálním</i> obraze.
CELKOVÉ ZHODNOCENÍ PRÁCE (slovní)	
<p>V práci se vyskytuje řada nepřesností historického typu:</p> <ul style="list-style-type: none"> - s. 8. Pozice Nizozemí ve sv. Říši římské byla jiná než česká. Tzv. Burgundský kraj byl sice formální součástí říše, ale říšské zákony tam neplatily, opačně kraj neměl (na rozdíl od českého) hlasovací právo při volbě císaře. - Pokud vezmeme <i>Deductie van Vrancken</i>, která byla přijata v dubnu 1588 nizozemskými Generálními stavy jako základ suverenity, jako začátek nizozemské Republiky, nelze považovat Viléma Oranžského za tehdejšího prvního místodržitele (s. 9)., byl tehdy již roky po smrti. Většinou je považován <i>Placcaet van Verlatinghe</i> (26. července 1581) za (faktický) začátek Republiky – pak platí, že byl Vilém prvním místodržitelem Republiky. Tuto verzi autorka sama píše na s. 23. - s. 10. Nelze říct, že se Spojené království Nizozemí „postupně rozpadlo“ (<i>versnipperen</i>). Prostě bylo úspěšné belgické povstání. Též neplatí, že ostatní státy uznaly belgickou samostatnost až v r. 1839 – to byl jediný nizozemský král. Ostatní země uznaly Belgii hned při přijetí <i>Traktátu XVIII článků</i> dne 9. července 1831, což bylo podmínkou Leopolda I., aby přijal belgickou korunu. Mocnosti potvrdily znovu belgickou samostatnost v <i>Traktátu XXIV článků</i> (15. listopadu 1831), který Vilém I. podepsal až v r. 1839. Personální unie mezi Nizozemským královstvím a Lucemburským velkovévodstvím ukončila smrt Viléma III. Velkovévoda Adolf nastoupil oficiálně na trůn 9. prosince 1890, Vilémína byla korunována nizozemskou královnou až 6. září 1898 (srov. s. 24). - s. 11. České království se nikdy nestalo <i>součástí</i> rakouské říše (Rakousko-Uhersko vzniklo až v r. 1867), bylo však jednou z „dědických zemí“ od r. 1526 (chyba opakovaně s. 20). 	

- s. 13. Jak je zřejmé ze samotného popisu autorky na následujících stránkách, šlechtické rody – zejména ty, jejichž členové složili 17. září 1938 a znovu 24. ledna 1939 *deklaraci zástupců české šlechty na obranu československého státu a národa*, kterou organizovali Karel (hrabě) Belcredi, Zdenko (hrabě) Kinský a Karel VI. (kníže) Schwarzenberg – reálně žijí v ČR.
- s. 20. Demokratické monarchie datuje většinou k revolučnímu roku 1848, kdy v Evropě masově došlo k přijetí různých liberálních ústavních zákonů (např. v Nizozemsku). Poválečný vývoj Nizozemska a ČSR je na s. 21 líčen značně nepřesně.
- s. 23. Napoleon obsadil Nizozemsko až při zrušení Holandského království v roce 1810. Francouzská republikánská armáda, která formálně Nizozemsko „osvobodila“ od Oranžských na konci r. 1794 a začátku r. 1795, byla pod velení generála Jeana-Charlese Pichegru. Napoleon neměl tehdy žádnou funkci a byl dokonce uvězněn kvůli účasti na diktatuře Robespiera. Batávská republika byla sice fakticky loutkovým státem Francouzské republiky, nicméně měla opravdu vlastní vládu.
- S. 23/4. Vilém I. nikdy nepoužil číslo Vilém VI. Rovněž se nevyhlásil sám lucemburským velkovévodou, ale stal se jím rozhodnutím Vídeňského kongresu dne 18. března 1815. Vilém ostatně nezemřel v r. 1840, ale abdikoval dne 7. října 1840 v prospěch syna, aby se mohl oženit s Henrietou hraběnkou d'Oultremont de Wégimont, s kterou spokojeně žil v Berlíně až do své smrti dne 12. prosince 1843. Samotná autorka stručně označuje jeho abdikaci na s. 56.
- Na s. 25 si autorka protiřečí. Samozřejmě mohou novináři při oficiálních příležitostech fotit – to také hojně dělají. Podobný problém se vyskytuje na s. 27, kde autorka tvrdí, že státní návštěvy nejsou povinností českého prezidenta, kdežto na s. 47 je to mezi jeho povinnostmi (správně) vyjmenováno.
- Co autorka píše o následnických právech na s. 33, platí jen pro sv. říši německého národa a její členské státy (tzn. i pro České království). Tato pravidla nikdy neplatila v nizozemských krajích, kde nejdříve burgundští, pak habsburští panovníci automaticky dědili. Místodržitelé v nizozemské Republice nebyli monarchové, ale nejvyšší úředníci státu.
- Jak je jasné z webové stránky <https://www.rijksoverheid.nl/wetten-en-regelingen/productbeschrijvingen/gratieverzoek> a ostatně i z toho, že amnestie se v Nizozemsku řeší **královským rozhodnutím**, král samozřejmě **může** udělit milost. Rozdíl je v tom, že král(ovna) většinou amnestii sám/sama neinicuje – ale může, příkladem je částečná amnestie, kterou udělila královna Juliána v r. 1950 proti vůli ministra spravedlnosti tzv. „Vier van Breda“, německým nacistickým válečným vrahům tím, že odmítla podepsat rozsudek smrti. Její rozhodnutí bylo stejně kontroverzní, jako některé amnestie českých prezidentů (viz <https://www.historischnieuwsblad.nl/artikel/30382/juliana-en-de-vier-van-breda.html>)

Práci lze stručně hodnotit takto: samotné téma práce je velice zajímavé a autorka téma vypracovala zajímavým a výstižným způsobem. Dějiny ovšem nejsou její nejsilnější stránkou – různě zaměřovala důležitá data a údaje, proto je první kapitola jasně nejslabší částí práce. Druhá a třetí kapitola jsou faktografické a vcelku správné, čtvrtá kapitola je zajímavá, bohužel právě *mediálnímu* obrazu se autorka nakonec věnovala nejméně.

DOTAZY K OBHAJOBĚ A DALŠÍ NÁMĚTY

1. Můžete vysvětlit, co myslíte tím (s. 21), že Nizozemci museli bojovat kvůli habsburské nadvládě do r. 1815 (!), kdežto ČSR se stalo víceméně automaticky „nástupním státem“ po Rakousko-Uhersku? Jak to kombinujete se samostatní nizozemskou Republikou (1581-1795), s Batávskou republikou (1795-1806), Holandským královstvím (1806-1810) na jedné straně a se slavnými československými legionáři (1915-1921) na straně druhé?
2. Můžete říct více o roli *Rijksvoorlichtingsdienst* (RVD) v Nizozemsku, zejména z hlediska mediální prezentace členů královské rodiny a krále, a Kanceláře prezidenta České republiky, zejména oddělení TMTS, při mediální prezentaci prezidenta republiky?

ZÁVĚR

Práci ~~DOPORUČUJI~~ – ~~NEDOPORUČUJI~~ k obhajobě.

Navrhuji hodnocení stupněm: **C – velmi dobře**

V Olomouci, 4. května 2019

Podpis:

ⁱ Hodnoticí škála: hodnoty A, B, C, D, E, F korespondují s hodnotami SZŘ UP. Slovní vyjádření: A (*vysoce nadstandardní, excelentní*), B (*nadstandardní, výborné*), C (*standardní, dobré*), D (*uspokojivé, přiměřené*), E (*ještě vyhovující, neúplné*), F (*nevyhovující, povrchní*).